

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ**

ДЕМОНСТРАЦІЯ ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

**«ПРОДЮСУВАННЯ КОМЕДІЇ: ОСОБЛИВОСТІ ПОСТАНОВКИ
«8 ЛЮБЛЯЧИХ ЖІНОК» РОБЕРТА ТОМА»**

Старченко Олександр Миколайович

здобувач першого бакалаврського рівня
вищої освіти

спеціальність - 026 Сценічне мистецтво

ОП «Акторська майстерність та
продюсування»

Керівник продюсерського проєкту –

кандидат філософських наук, доцент

Матяш Сергій Вікторович

Київ 2025

ЗМІСТ

1. ВСТУП.....	3
1.1 Опис	
проєкту.....	3
1.2 Актуальність	
теми.....	4
2. ПРОЦЕС РОЗРОБКИ ПРОДЮСЕРСЬКОГО ПРОЕКТУ.....	4
3. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОЄКТУ.....	6
4. ОСНОВНІ ЕТАПИ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	7
5. ПІДГОТОВЧИЙ ЕТАП.....	7
6. РЕПЕТИЦІЙНИЙ ПЕРІОД.....	9
6.1 Опис декорацій.....	10
6.2 Костюмна характеристика персонажів.....	12
7. МАРКЕТИНГ ТА ПРОМОЦІЯ	13
7.1 SMM-просування та цифрова стратегія	13
7.2 Колаборації з блогерами та театральними критиками.....	14
7.3 Контент план.....	16
8. ПРЕМ'ЄРА ТА ПРОКАТ	18
8.1 Робота з відгуками.....	20
8.2 Аналіз ринку та конкурентів.....	21
9. УНІКАЛЬНІ ПЕРЕВАГИ НАШОГО ПРОЄКТУ.....	22
10.МОЖЛИВІ ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ.....	23
11.ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	24
11.1 Очікувані результати.....	25
11.2 Довгострокові перспективи.....	26
12.ВИСНОВКИ.....	28
13.СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	28
14.ДОДАТКИ.....	29

ВСТУП

Для продюсерського проекту я обрав п'єсу Робера Тома «8 люблячих жінок». Це детективна комедія, в якій події розгортаються у великому маєтку під час Різдва. Глава сім'ї раптово знайдений мертвим, а навколо нього – вісім жінок: його дружина, дві доньки, свекруха, сестра, економка, покоївка та сестра дружини. Кожна з них має свої секрети та мотиви для вбивства.

У процесі розслідування викриваються брехня, інтриги та давні образи, що призводить до несподіваної розв'язки. П'єса поєднує у собі елементи комедії, трилеру та драми, розкриваючи складність людських відносин.

У сучасному театрі дедалі більшої актуальності набувають постановки, які поєднують глибину драматургії з елементами популярних жанрів, — серед них особливе місце посідає інтелектуальний детектив. П'єса Робера Тома «8 люблячих жінок» — зразок вишуканої французької драматургії, де гострий сюжет, іронія, тонка психологія та сценічна динаміка створюють унікальну основу для театрального висловлювання. Постановка цієї п'єси в незалежному форматі дозволяє дослідити сучасну жіночу ідентичність, розкрити типажі, зіграти на межі гротеску й реалістичності.

Дипломна робота присвячена розробці повноцінного продюсерського театрального проєкту на основі п'єси «8 люблячих жінок» як камерної вистави з жанровими елементами детективу, драми та комедії положень. Основна мета — розробити покрокову модель реалізації постановки: від формування концепції та підбору команди — до маркетингу, фінансування, плану прокату і просування.

Об'єктом дослідження є незалежна театральна вистава як модель культурного продукту, предметом — специфіка реалізації жанрової камерної постановки на сучасній українській сцені.

Актуальність теми зумовлена зростанням інтересу глядача до сучасних, динамічних, психологічно насичених постановок, які водночас дозволяють мислити критично, естетично й з гумором. Окрім того, п'єса відкриває багатий потенціал для роботи з жіночими образами — у феміністичному, соціальному, психологічному ключі.

1. Цільова аудиторія

Успіх будь-якої театральної постановки значною мірою залежить від чіткого визначення її цільової аудиторії. У випадку з п'єсою Робера Тома *«8 люблячих жінок»* мова йде про жанрову комедію з детективною лінією, витонченим французьким гумором і потужним жіночим акторським складом. Такий формат відкриває широкі можливості для залучення різних вікових та соціальних груп, які цінують легкість подачі, динамічний сюжет та естетику сценічної гри.

Проект орієнтований на широку, але цілеспрямовано підібрану аудиторію, яку об'єднує інтерес до жанрового театру, стилізованої сценічності та сучасної інтерпретації класичних драматургічних сюжетів.

Основні сегменти аудиторії:

1. Поціновувачі детективного жанру

- Люди віком 25–55 років, які захоплюються загадковими сюжетами, динамікою розслідувань, прихованими мотивами персонажів.

- Для них важливою є інтелектуальна складова вистави, логіка подій і можливість «грати в розгадування».

2. Шанувальники комедійних постановок

- Глядачі, які цінують легкість, іронію, стильні діалоги та сценічні колізії з елементами фарсу чи сатири.
- Постановка має комедійний потенціал, який легко подається навіть у рамках камерного формату.

3. Шанувальники французької драматургії та культури

- Аудиторія, що цікавиться європейським мистецтвом, французькою літературою, модою, стилем мислення.
- П'єса Робера Тома є зразком вишуканої сценічної французької школи, що додає їй естетичної привабливості.

4. Молодь та студенти творчих спеціальностей

- Студенти театральних вишів, факультетів культурології, філології, історії мистецтв, а також активні молоді глядачі, що шукають нові театральні форми і жанрові експерименти.
- Ця аудиторія відкрито реагує на естетичні виклики, яскраві образи, несподівані режисерські ходи.

5. Глядачі інтерактивних театральних форматів

- Люди, які не просто пасивно спостерігають за дією, а прагнуть бути втягненими у процес. Постановка *«8 люблячих жінок»* дає простір для легких інтерактивних елементів, таких як інтрига, несподівані повороти, спільне «розслідування».

Таким чином, цільова аудиторія проєкту охоплює як поціновувачів класики, так і глядачів, які прагнуть розважитися, зануритись у витончений сюжет і відчутти себе частиною естетично довершеного сценічного дійства. Постановка має всі шанси стати успішним прикладом жанрового незалежного театру з якісним продюсерським підходом до позиціонування.

2. Формат проєкту

Продюсерський проєкт «8 люблячих жінок» Робера Тома передбачає модульну структуру реалізації, що дозволяє адаптувати постановку під різні формати показів і розширювати її географію та аудиторне охоплення. Завдяки жанровій універсальності, камерному формату та гнучкій драматургії, вистава може ефективно існувати як у межах стаціонарного театру, так і в мобільних, альтернативних або цифрових форматах.

Основні формати реалізації:

1. Стаціонарний театральний показ

- Вистава створюється як репертуарна одиниця камерної сцени. Формат передбачає регулярні покази в одному театрі або на базі незалежного майданчику протягом сезону (3–6 місяців).
- Камерність дозволяє максимально ефективно передати психологізм і детективну напругу п'єси.
- Сценографія адаптована до обмеженого простору, що підсилює відчуття замкнутості — ключового мотиву сюжету.

2. Гастрольний формат

- Проєкт передбачає виїзні покази у великих культурних центрах України (Львів, Одеса, Харків, Івано-Франківськ), а також у країнах Європи, де є українська діаспора або підтримка сучасного театру.
- Формат передбачає мобільність сценографії та універсальність технічного забезпечення.
- Гастролі є не лише інструментом промоції, а й способом розширення впливу незалежного українського театру на міжнародному рівні.

3. Цифрова версія (онлайн-трансляція)

- Актуальність онлайн-форматів зросла після пандемії COVID-19, тож постановка також передбачає створення відеOVERSII з якісною зйомкою, яку можна транслювати:
 - на платформах *Takflix, Сцена 6, Театр 360 градусів*;
 - під час онлайн-фестивалів;
 - у межах міжнародного культурного обміну.
- Онлайн-версія дозволить долучити глядачів з інших міст і країн, розширюючи охоплення та формуючи глобальну аудиторію.

4. Фестивальне просування

- Постановка має потенціал для участі у національних і міжнародних театральних форумах:
 - *Gogolfest, Мельпомена Таврії, PostPlay* в Україні;
 - *Kontakt, Avignon OFF, Divadelná Nitra, BITEF* за кордоном.
- Участь у фестивалях дозволяє проєкту заявити про себе у фаховому середовищі, отримати рецензії, відгуки, запрошення до співпраці.

Таким чином, обраний формат реалізації є гнучким і багаторівневим, що відповідає сучасним викликам театального виробництва і дозволяє проєкту зберігати художню цілісність незалежно від обставин показу.

Основні етапи реалізації

Етапність реалізації театального проєкту є важливою умовою його успішного втілення. Кожен із етапів має власну логіку, терміни, цілі та відповідальних учасників. У випадку з постановкою «8 люблячих жінок» Робера Тома процес реалізації розпочинається з ретельної підготовки, яка передбачає юридичну, організаційну та кадрову базу для подальших репетицій і постановки.

Підготовчий етап (тривалість: 1–2 місяці)

Цей етап є стартовим блоком у виробництві театрального проєкту. Саме тут ухвалюються ключові рішення, формуються засади майбутньої постановки, визначається художня команда і простір реалізації.

Основні підзадачі:

- Закупівля прав на постановку П'єса «*8 люблячих жінок*» є об'єктом авторського права, тому необхідним є офіційний дозвіл від правовласників, зокрема через профільні європейські агенції, які адмініструють творчість Робера Тома. Укладання договору забезпечить легальність постановки, можливість адаптації перекладу та участь у міжнародних подіях.
- Формування творчої команди
Однією з ключових функцій продюсера є підбір відповідальних фахівців, здатних реалізувати режисерську концепцію на високому художньому рівні:
 - Режисер — має досвід роботи з жанровими виставами та жіночими ансамблями.
 - Акторський склад — 8 акторок з яскраво вираженою сценічною індивідуальністю, здатних працювати у жанрі «детективна комедія».
 - Художник-постановник — відповідальний за атмосферну візуальну стилізацію (Франція середини XX століття, святкова зимова естетика).
 - Художник з костюмів — має створити візуально різні, виразні, а водночас гармонійні жіночі образи.

- Композитор або саунд-дизайнер — забезпечить атмосферне музичне тло, що відображає жанрову гаму та внутрішню напругу сцени.
 - Підбір театрального майданчика
- Вибір простору для репетицій і прем'єрних показів має базуватись на таких критеріях:
- Камерність (до 150 місць) — для збереження атмосфери закритого будинку, де розгортається дія.
 - Мобільність простору — можливість трансформації сцени, світлового дизайну, гримерних та технічних умов.
 - Географічна зручність — розташування в місті з активною театральною аудиторією (Київ, Львів, Харків, Дніпро).

Репетиційний період (тривалість — 3–4 місяці)

Репетиційний період є найважливішою фазою підготовки театрального проєкту, коли текст перетворюється на живе сценічне дійство. У постановці *«8 люблячих жінок»*, де домінує ансамблева акторська гра, сценічна взаємодія та жанрова точність, цей етап вимагає глибокої, системної роботи як з драматургією, так і з пластичним, емоційним та візуальним рішенням.

1. Робота над сценарієм та адаптацією

- Мовна адаптація. Оригінальний текст Робера Тома має бути перекладений або адаптований з урахуванням українських мовних особливостей. Важливо зберегти гостроту діалогів, іронію, ритм реплік, а також комедійний підтекст.
- Культурний контекст. Деякі репліки, відсилки або соціальні натяки можуть потребувати локалізації, щоби бути зрозумілими сучасному українському глядачеві.

- Актуалізація тем. За бажанням режисера чи драматурга можлива легка модернізація персонажів або антуражу (наприклад, легке зміщення епохи в межах 20 століття).

2. Відпрацювання акторських ролей

- Індивідуальні репетиції. Кожна з восьми героїнь має яскраву, неповторну сценічну природу. Репетиції починаються з роботи над характером, інтонаціями, жестами, мімікою, сценічною присутністю.
- Робота з ансамблем. Постановка вимагає високої злагодженості — глядач весь час бачить одразу кількох героїнь на сцені. Це означає, що акторки повинні працювати не тільки над власною роллю, але й над ритмом, груповою взаємодією, паузами, "реакціями в тіні".
- Жанрова точність. Особлива увага — ритму комедії положень і детективній інтризі. Важливо тримати баланс між комізмом і глибиною драматичних переживань.

3. Постановка сценографії та костюмів

- Інтеграція сценографії у репетиційний процес. Простір має бути реплікований у репетиційній залі або детально змодельований, щоби акторки вже на ранньому етапі розуміли географію руху, просторову логіку.
- Паралельна робота над костюмами. На середньому етапі репетицій акторки отримують пробні костюми або їхні елементи, що впливають на пластику, ритм, інтонацію.
- Тестування елементів оформлення. Освітлення, музика, окремі реквізити впроваджуються ще до завершення репетицій, щоби досягти синергії всіх компонентів постановки.

Важливо: У репетиційний період можуть бути проведені закриті покази для фокус-груп (акторські школи, колеги, куратори), які допомагають отримати зовнішню реакцію на темп, жанр, тривалість і загальний ритм вистави — без остаточної прем'єрної відповідальності.

Для постановки п'єси Робера Тома «8 люблячих жінок» декорація має відображати атмосферу замиського будинку 1950-х років, де розгортається дія. Це дозволяє створити інтимний простір, що підкреслює психологічну напругу та взаємодію між персонажами.

Основні елементи декорації:

1. Центральна вітальня: Головне місце дії — простора вітальня з каміном, що символізує тепло та затишок, але також може натякати на приховані конфлікти. Меблі в стилі 1950-х років — м'які крісла, журнальний столик, книжкові полиці.
2. Двері до інших кімнат: На сцені розташовані кілька дверей, що ведуть до спальні, кухні та інших приміщень. Це створює відчуття багатокімнатного будинку та дозволяє акторам з'являтися та зникати, підсилюючи детективну інтригу.
3. Вікна з видом на засніжений сад: Через великі вікна глядачі можуть бачити зимовий пейзаж, що підкреслює ізольованість будинку та додає атмосферності.
4. Деталі інтер'єру: Старовинні годинники, картини, вази з квітами та інші аксесуари допомагають створити автентичний образ французького провінційного будинку середини XX століття.

Приклади реалізації:

- У постановці Сумського національного академічного театру драми та музичної комедії ім. М.С. Щепкіна художник-постановник Лариса

Аполлонова створила сценографію, що відтворює атмосферу французького маєтку, використовуючи класичні меблі та тепле освітлення. [\[1\]](#)

- У Донецькому академічному обласному драматичному театрі (м. Маріуполь) сценографія Анни Апелът-Матвейчук включала елементи, що підкреслюють замкненість простору та напругу між персонажами, зокрема використання напівпрозорих перегородок та гри світла. [\[2\]](#)

Таке оформлення сцени дозволяє глядачам повністю зануритися в атмосферу п'єси, відчутти напругу та емоції персонажів, а також підкреслює теми ізоляції, підозри та внутрішніх конфліктів.

Костюми є не менш важливою деталлю театру. Якщо казати про цю п'єсу, важливо підкреслити різницю між всіма жінками.

Приклади костюмних рішень за персонажами:

1. Габі (мати родини) — елегантна, стримана, в благородному кольорі (бордо, темно-зелений). Класична сукня, можливо з перловими аксесуарами.
2. Сюзон (старша донька) — романтичний, але кокетливий стиль. Світло-рожеве або лавандове, легке плаття.
3. Катрін (молодша донька) — активна, жвава, одяг яскравіший (гірчичний, яскраво-синій), підлітковий фасон.
4. П'єретт (тітка) — строгий і зухвалий образ, темні кольори, пряма спідниця, можливо — з елементами чоловічого стилю (жакет).
5. Огюстін (сестра покійного) — ексцентрична, старомодна: картаті тканини, високий комір, комедійний відтінок.
6. Шанель (служниця) — чорно-білий «класичний» костюм покоївки, можливо з вишуканим апгрейдом (мереживо, чепчик).

7. Луїза (економка) — практична, більш закрита, темні костюми, фартух, можливо елементи сільського стилю.
8. Марсель (жінка родича) — гламурна, можливо в яскраво-червоному, з елементами сексуальності, відверта сукня, прикраси.

Реальні приклади постановок:

- У французькому фільмі Франсуа Озона «*8 femmes*» (2002), костюми виконані у барвистій, майже мультяшній стилістиці, але з вишуканим відсилком до моди 50-х. Це стало візитівкою стрічки. [\[3\]](#)
- У багатьох театральних постановках (наприклад, Сумського та Рівненського театрів), дизайн костюмів використовує контраст кольорів між персонажками, що підсилює їхні конфлікти й індивідуальність.

Промоційна кампанія (2–3 місяці паралельно з репетиціями)

Успішна прем'єра та подальший прокат театральної постановки значною мірою залежать від системної, творчої та цілеспрямованої промоційної кампанії. Постановка «*8 люблячих жінок*», як жанровий, інтригуючий і візуально привабливий проєкт, має всі шанси на широке охоплення аудиторії — за умови якісної роботи з публікою ще до прем'єри.

1. Запуск рекламних кампаній у соціальних мережах

- Цифрові платформи (Instagram, Facebook, TikTok, YouTube) — основний канал для залучення молодшої та середньої аудиторії.
- Контент-стратегія включає:
 - тизери (15–30 секунд, з інтонаціями реплік і візуальними натяками);

- «живі» фото з репетицій, інтерв'ю з акторками, режисером;
- серії «8 днів — 8 героїнь», де кожен акторку представлено окремо;
- сторіс з реакціями глядачів на закритих репетиціях.
- Таргетована реклама допомагає охопити глядачів у конкретних містах та вікових категоріях. Також використовуються інструменти ремаркетингу для повторних дотиків із тими, хто зацікавився виставою.

2. Проведення PR-заходів

- Прес-конференція або презентація проєкту за участі творчої команди:
 - Подається як інтелектуальна подія з елементами перформативності (читка уривку, костюмоване фото).
 - Можлива співпраця з культурним простором або партнерською кав'ярнею.
- Інтерв'ю та колонки:
 - Публікація інтерв'ю з режисером/акторками на ресурсах на кшталт *Theatre.love*, *Сцена*, *The Ukrainians* або *Суспільне Культура*.
 - Теми — жіночі ролі в театрі, образи в мистецтві, французький детектив.
- Тизери для ЗМІ:
 - Короткі відео, які можна запропонувати для телевізійних та онлайн-платформ (наприклад, «Сніданок з 1+1», YouTube-канали про культуру, подкасти).

- Візуальна айдентика — стильна, з нотками ретро і французького шику.

3. Колаборації з блогерами та театральними критиками

У сучасному інформаційному середовищі ефективна комунікація з аудиторією значною мірою здійснюється через медіа та лідерів думок. Саме вони допомагають сформувати публічний образ вистави, створити інформаційний резонанс, а також залучити аудиторію, яка не є постійним відвідувачем театру.

Колаборації у межах проєкту *«8 люблячих жінок»* реалізуються у двох основних напрямках — інфлюенсер-маркетинг та професійна театральна критика.

Інфлюенсери та локальні блогери

Ціль: залучення аудиторії через особисті канали комунікації блогерів, які працюють у сферах, дотичних до тематики вистави.

Формати співпраці:

- Запрошення на репетиції чи прогон: блогери можуть створити контент із закулісся — відео, stories, інтерв'ю, "живі" враження.
- Формат «День з акторкою»: супровід акторки на репетицію, зйомка підготовки образу, розмова про роль.
- Огляди в Instagram / TikTok / YouTube: короткі відео з враженнями після перегляду, реакція на сюжет, атмосфера заходу.
- Фотопроєкти: блогери-стилісти або фотографи можуть реалізувати серію знімків акторок у стилі 1950-х, що буде частиною промо-кампанії.

Цільові категорії блогерів:

- Культурні оглядачі (наприклад: @art.kultura.ua, @culturist).
- Психологи або блогери про стосунки (@psy_femtalks, @mind.mirror).
- Блогери про моду та ретро-естетику (@retromood.ua, @50s.style).
- Локальні інфлюенсери в кожному місті, де буде прокат.

Театральні критики та медіа-платформи

Ціль: створення фахового, змістовного обговорення вистави, яке працює на імідж, глибину та подальше просування серед професійної аудиторії.

Напрямки взаємодії:

- Запрошення на закритий прогон:
 - Мета — створення попередніх рецензій ще до прем'єри;
 - Формат — інтелектуальна зустріч: перегляд, розмова з командою, розбір сцен.
- Публікації в профільних ЗМІ:
 - Платформи: *Театральна риболовля, Сцена, ART Ukraine, Український театр, Критика.*
 - Форми: рецензії, огляди, інтерв'ю з режисером або художником.
- Подкаст або круглий стіл:
 - Після прем'єри можлива організація відкритої розмови з критиками та глядачами;
 - Теми: «Жінка в театрі та поза ним», «Детектив як метафора», «Чи можна довіряти акторці?».

Результат таких колаборацій — це не просто реклама, а формування якісного публічного дискурсу довкола вистави, її тематики, жанру, акторської гри та

актуальності. Це забезпечує не лише квитковий попит, а й культурний капітал проєкту.

Ось приклад контент-плану для соцмереж TikTok та Instagram на місяць:

Тиждень 1 — Анонс і атмосфера

День	Платформа	Тип контенту	Опис
Пн	Instagram	Анонс-пост	Офіційне оголошення вистави. Афіша, назва, ключова фраза: <i>«Убивця серед них. Хто?»</i>
Ср	TikTok	Mood-video #1	10–15 сек. відео з музикою у стилі нуар: крупні плани акторок у темряві, силуети, сміх.
Пт	Instagram Stories	За кулісами	«Поглянь за лаштунки»: відео з репетиції, перші костюми, грим.
Нд	Instagram	Цитата + візуал	Репліка героїні з інфографікою: <i>«Я тебе захищала, а ти зрадила мене першою...»</i>

Тиждень 2 — Героїні та характери

День	Платформа	Тип контенту	Опис
Вт	Instagram Reels	Серія «8 героїнь»	Коротке відео про першу героїню: хто вона, як виглядає, що приховує. 1/8
Чт	TikTok	Behind-the-scenes	Жартівливе відео: «Що насправді думає акторка, коли її персонаж плаче»

День	Платформа	Тип контенту	Опис
Сб	Instagram Stories	Опитування	«Хто здається найбільш невинною?», «А хто, на вашу думку, бреше?»
Нд	Instagram	Фото з персонажем	Костюмоване портретне фото + короткий опис характеру.

Тиждень 3 — Детективна інтрига

День	Платформа	Тип контенту	Опис
Пн	TikTok	Склейка сцен	Фрагменти діалогів, де героїні сперечаються, натяки на зраду, злочин.
Ср	Instagram Reels	"Мікро-визнання"	Кожна акторка каже одну фразу — інтригуючу, суперечливу. Глядач має здогадатися, хто бреше.
Пт	Instagram Stories	Гра-інтерактив	«Збери підказки»: серія сторіс з деталями костюмів, слів, жестів.
Нд	Instagram	Пост-анонс	«Прем'єра вже за тиждень. Ви точно знаєте, хто винен?» + заклик бронювати квитки.

Тиждень 4 — Фінальний тиждень і прем'єра

День	Платформа	Тип контенту	Опис
Вт	TikTok	Countdown	Відео: «4 дні до прем'єри — знайомся з усіма восьми жінками за 30 секунд»
Чт	Instagram Stories	Відгуки команди	Мікроінтерв'ю: «За що я люблю свою героїню», «Що мене лякає в ній».

День	Платформа	Тип контенту	Опис
Пт	Instagram	Фінальні фото	Групове фото акторок у фінальних образах.
Сб	TikTok & Instagram	Прем'єра live	Stories/прямий ефір: прихід глядачів, враження, закулісся.

Прем'єра та покази (від 6 місяців до року)

Прем'єра вистави — це не просто старт публічного показу, а кульмінаційний етап продюсерської роботи, що поєднує завершення художнього процесу та початок стратегічної роботи з аудиторією. У випадку з виставою «8 люблячих жінок», особливе значення має атмосфера заходу, увага до візуального стилю і підтримка глядацького інтересу протягом усього прокатного періоду.

1. Проведення прем'єрної вистави

Прем'єра — це не лише перший показ вистави, а й подія, що формує імідж проєкту, визначає рівень зацікавленості медіа, критиків та потенційної аудиторії. Вона стає важливим публічним жестом, через який вистава заявляє про себе не лише як художній твір, а й як культурна подія.

Формат заходу

Прем'єра постановки «8 люблячих жінок» має бути камерною, вишуканою, інтелектуальною подією з акцентом на візуальність, стиль та інтригу. Такий підхід відповідає жанру вистави (детектив, комедія положень), а також її художньому оформленню (естетика 1950-х років, яскраві жіночі образи, ретро-атмосфера).

Ціль заходу

- Сформувати емоційно-потужне перше враження у глядачів, журналістів, критиків і партнерів.
- Запустити "сарафанне радіо" — особисті рекомендації, пости в соцмережах, обговорення у профільному середовищі.
- Закріпити за виставою статус «стильної події культурного сезону», що вирізняється якістю, візуальним мисленням і глибиною жіночих тем.

Складові прем'єри:

- Фото- та прес-зона:
 - Оформлена у фірмовому стилі вистави, з логотипом, кольорами бренду, елементами декору у стилі 1950-х.
 - Місце для фото з акторками, командою, гостями прем'єри.
 - Створення інстаграмних точок: дзеркало з фразою, крісло режисера, стилізовані реквізити.
- Спілкування з командою після показу:
 - Формат Q&A, де глядачі можуть поставити питання акторам або режисеру.
 - Неформальне спілкування в лобі: вино, музика, атмосфера вечірки в стилі ретро.
 - Виставка костюмів або реквізиту як фотозона або інтермедія.
- Присутність спеціально запрошених гостей:
 - Журналісти й критики з театральних та культурних видань.
 - Блогери, які висвітлюють мистецтво, моду, психологію, жінок в культурі.

- Потенційні партнери та меценати, зацікавлені в підтримці незалежного театру.

Уся прем'єра має працювати на формування образу вистави як витонченого, продуманого продукту, здатного поєднувати жанрову розвагу з глибинним змістом.

2. Організація регулярних показів

- Прокатна стратегія:
 - Вистава має йти регулярно (1–2 рази на тиждень) упродовж першого сезону.
 - Оптимальна тривалість першого циклу — 6 місяців, із можливістю продовження на наступний сезон.
- Платформи показу:
 - Камерні театри та арт-простори в обласних центрах України.
 - Альтернативні локації: культурні центри, простори для івентів (у разі гастролей або виїзних показів).
- Механіка продажу квитків:
 - Онлайн-платформи (Concert.ua, Karabas, з можливістю раннього бронювання).
 - Промо-коди через партнерські канали (кав'ярні, блогери, SMM).

3. Аналіз відгуків та коригування стратегії

- Післяпрем'єрне анкетування:

- Коротке онлайн-опитування глядачів: що сподобалося, що варто покращити, чи зрозумілий сюжет.
- Збір відкритих відгуків у соцмережах:
 - Використання цитат глядачів у сторіс, афішах, повторних постах.
 - Аналіз тегів, репостів, емоційних реакцій.
- Коригування прокатної стратегії:
 - Зміна часу показів (якщо зручніше — наприклад, недільні вечори).
 - Трансформація сценічних елементів або маркетингових повідомлень у разі слабкої реакції.

Покази — це не лише фінал, а й продовження продюсерської роботи, коли важливо підтримувати інтерес, адаптувати комунікацію, зберігати енергію команди та розвивати проєкт у нових напрямках (фестивалі, гастролі, відеоверсія).

4. Аналіз ринку та конкурентів

Для успішного продюсування театрального проєкту необхідно розуміти ринковий контекст, у якому відбуватиметься показ вистави. Вивчення конкурентного середовища дає змогу не лише виявити ризики, а й сформулювати унікальну конкурентну пропозицію, яка дозволить проєкту вирізнитися серед інших культурних ініціатив.

Стан ринку: наявність попиту та культурний контекст

П'єса Робера Тома «*8 люблячих жінок*» є добре знаною у Франції та інших країнах Європи, де вона неодноразово ставилась як у класичному, так і в постмодерному ключі. В Україні ж вона з'являється на сцені досить рідко, що

створює сприятливі умови для нової, якісної інтерпретації, яка не буде сприйматися як вторинна чи надмірно "вчитана".

Паралельно з тим, українська аудиторія демонструє сталий інтерес до жанрового театру, зокрема до:

- психологічних драм з елементами інтриги;
- комедійних вистав у ретро-естетиці;
- жіночих сюжетів та акторських ансамблів.

Конкурентне середовище

Конкуренцію становлять постановки, які працюють у тому ж жанровому полі — детективна драма, камерна інтрига, костюмована постановка.

Основні конкуренти:

- «Мишоловка» Агати Крісті — популярна класична п'єса з детективним сюжетом, яку ставлять у державних театрах або як гастрольні проекти.
- Сучасні адаптації детективів на малій сцені — незалежні ініціативи, що використовують жанрові форми (наприклад, постановки у PostPlay, Сцена 6).
- Проекти з жіночим акторським складом — вистави, що актуалізують тему жіночого простору, зради, сили, конкуренції або сестринства.

Унікальна конкурентна перевага нашого проекту

- Сучасна адаптація:
Актуалізована мова, візуальне рішення в стилі "ретро-глянець", тонкий гумор, що працює на сучасну аудиторію.

- Інтерактивні елементи:
Взаємодія з глядачем через соцмережі, залучення до гри в "розкриття таємниці", інтрига навколо того, хто винен, як частина комунікаційної стратегії.
- Зірковий жіночий склад:
Запрошення відомих акторок театру, кіно або медійних особистостей, які додадуть публічного інтересу та допоможуть охопити нові аудиторії.
- Сценічна естетика та костюмна вишуканість:
Постановка витримана в яскравому стилі 1950-х, що дозволяє працювати і з модою, і з фотографією, і з ностальгією — потужна візуальна привабливість.

Можливі джерела фінансування

Незалежна театральна постановка вимагає різнопланового фінансування, яке дозволяє уникнути залежності від одного джерела та забезпечує гнучкість у реалізації творчих рішень. У проєкті *«8 люблячих жінок»* передбачено комбінацію грантової, спонсорської, комерційної та громадської підтримки.

1. Державні та муніципальні гранти

- Український культурний фонд (УКФ) — найбільш актуальний національний інструмент підтримки незалежного театру. Проєкт може бути поданий у рамках програм "Інноваційний культурний продукт", "Аудіовізуальне мистецтво", "Мобільність".
- Гранти місцевих департаментів культури (Київська, Львівська, Харківська міські програми) — підтримка культурних ініціатив, орієнтованих на локальну спільноту.

- Європейські програми: *House of Europe*, *Creative Europe*, *Goethe-Institut*, *British Council* — сприяння кроскультурним проєктам, мобільності, інноваціям у театрі.

Переваги:

- I. Безповоротна підтримка.
- II. Можливість покрити витрати на виробництво, прокат, промоцію, технічне забезпечення.

2. Спонсорська підтримка

- I. Приватні бренди та компанії, що позиціонуються як "інтелектуальні", креативні або socially responsible.
- II. Потенційні партнери:
 - локальні кав'ярні, книгарні, креативні простори;
 - косметичні та fashion-бренди, які можуть зробити співпрацю візуально цікавою;
 - культурні фонди або приватні освітні ініціативи.

Формати співпраці:

- I. Логотип на афішах, згадка в постах, подяка під час прем'єри.
- II. Спільні події (літературні читання, майстер-класи).
- III. Спеціальні запрошення, промо-набори, PR-пакети для партнерів.

3. Продаж квитків та VIP-абонементів

- I. Основна частина доходу — продаж квитків на регулярні покази.
- II. Цінова політика:
 - стандартні квитки з розумним діапазоном цін;
 - знижки для студентів, пенсіонерів;

- VIP-абонементи — включають гарантовані місця на кілька вистав, подарунки, бекстейдж-тур.

Переваги:

- I. Фінансова сталість після прем'єри.
- II. Створення емоційного зв'язку з глядачем.
- III. Можливість оперативного аналізу попиту.

4. Краудфандинг та меценатство

- Краудфандинг — кампанія на платформах *Спільнокошт*, *Big Idea*, *BeKind* або *Patreon*.
 - Формат: попередній продаж квитків, брендovanі подарунки, ексклюзивний доступ до репетицій.
 - Кампанія супроводжується відео, соцмережевою активністю, залученням інфлюенсерів.
- Меценати — індивідуальні донори, які можуть фінансувати окремі елементи (музику, костюми, поїздки на фестиваль).
 - Переваги для меценатів: згадка в програмці, запрошення на прем'єру, особисті подяки від команди.

Очікувані результати та перспектив и проєкту

Постановка «8 люблячих жінок» як продюсерський театральний проєкт має високий потенціал культурного, медійного та економічного впливу. Поєднання захопливого детективного сюжету, жанрової витонченості, сучасного сценічного рішення та зіркового акторського складу відкриває низку очікуваних результатів у коротко- та довгостроковій перспективі.

Короткострокові результати (перший театральний сезон)

- Касовий успіх вистави завдяки зрозумілому та захопливому жанру (детективна комедія) і широкому промо-супроводу.
 - Очікується стійкий глядацький інтерес, особливо серед молоді та жінок 25–45 років.
 - Вдале поєднання інтелектуального театру та елементів попкультурного захоплення (стилізація, ретро-естетика, інтрига).
- Залучення нової аудиторії до театру, особливо молодого покоління:
 - Через інтерактивні формати, просування в TikTok/Instagram, колаборації з блогерами.
 - Через візуальну привабливість: стильна сценографія, вишукані костюми, можливість "вписатись у фото" з епохи 1950-х.

Довгострокові перспективи (6–12 місяців і далі)

- Участь у театральних фестивалях:
 - Національні (Gogolfest, Мельпомена Таврії, PostPlay Days) та міжнародні (Kontakt у Польщі, Divadelná Nitra в Словаччині, Edinburgh Fringe).
 - Ціль — отримання критичної уваги, професійних рецензій, розширення партнерських зв'язків.
- Можливість адаптації в інші медіа-формати:
 - Потенціал постановки дозволяє трансформувати її у мінісеріал або короткометражний художній фільм.
 - Структура п'єси (обмежене місце, чітка інтрига, типажі) робить її ідеальним проєктом для екранізації у форматі артхаусного телепродукту або festival content.
- Формування незалежної театральної ініціативи:
 - Якщо проєкт отримає позитивну динаміку, є можливість створити постійно діючий продюсерський центр, що працює з камерними жанровими виставами.

- «8 люблячих жінок» може стати флагманом «бренду», що поєднує глибину, жанровість і естетичність.

Таким чином, цей проєкт виходить за межі одноразової постановки та може стати вектором розвитку для незалежного театру нового покоління — відкритого, візуального, комунікативного й водночас інтелектуального.

ВИСНОВКИ

Продюсерський проєкт постановки п'єси «8 люблячих жінок» Робера Тома доводить, що жанровий театр може бути не лише естетично привабливим, а й глибоко інтерактивним та актуальним. Завдяки поєднанню детективної інтриги, візуальної стилізації 1950-х років та акценту на жіночих образах, проєкт має потенціал охопити широку глядацьку аудиторію.

У процесі реалізації особливу увагу було приділено побудові стратегії показів, візуальному рішенню, маркетинговим комунікаціям та пошуку фінансування. Інтеграція сучасних інструментів промоції та креативний підхід до адаптації класичного тексту створюють міцне підґрунтя для успішного театрального продукту як в Україні, так і на міжнародному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Постановка Сумського національного академічного театру драми та музичної комедії ім. М.С. Щепкіна.
<https://musicdrama.com.ua/vistavy/eightlovingwomen/>
2. Донецький академічний обласний драматичний театр (2019).
<https://theatre.com.ua/visim-lyublyachih-zhinok>
3. Фільм Франсуа Озона «8 femmes» (2002).
https://en.wikipedia.org/wiki/8_Women

ДОДАТКИ

Постановка Сумського національного академічного театру драми та музичної комедії ім.
М.С. Щепкіна.

Донецький академічний обласний драматичний театр (2019).

Приклад костюмів з фільму Франсуа Озона «*8 femmes*» (2002).